

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 16. september 2019 i sag nr.

sag nr. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
mod

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
samt

BS [REDACTED]

[REDACTED] Kommune
[REDACTED]
[REDACTED]
mod

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgte [REDACTED] er ansvarlig for den personskade, som sagsøgeren i BS [REDACTED] pådrog sig ved en fælles kælketur den 2. december 2012, herunder om sagsøgte er ansvarlig for det regreskrav, som sagsøgeren i BS [REDACTED] Kommune, har gjort gældende.

Sagsøgeren, [REDACTED] har nedlagt påstand om, at sagsøgte, [REDACTED] tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarlig overfor sagsøger, [REDACTED] for personskade pådraget den 2. december 2012.

Sagsøgeren, [redacted] Kommune [redacted], har nedlagt påstand om, at sagsøgte, [redacted] tilpligtes at anerkende, at han er erstatningsansvarlig for personskade mod [redacted] den 2. december 2012.

Sagsøgte, [redacted], påstand er frifindelse.

Ved rettens kendelse af 1. februar 2017 har retten bestemt, at de to sager, [redacted] og [redacted] skal behandles i forlængelse af hinanden, jf. retsplejelovens § 254.

Ved retsbog af 20. december 2018 har retten besluttet, at spørgsmålet om ansvarsgrundlag udskilles til delhovedforhandling.

Sagsøgte, [redacted] er meddelt fri proces i begge sager.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Der har i sagen været fremlagt fotomateriale fra den bakke, hvor uheldet skete, herunder foto optaget på dagen for uheldet. Af det ene foto fremgår den kælke, skadelidte kælkede på frem til uheldet. På fotografiet sidder der en person på den omstridte kælke.

Forklaringer

[redacted] har forklaret, at hun søndag den 2. december 2012, var på Fyn, nord for Odense, til en gensynsweekend for nogle spejdere. Hun var sammen med sagsøgte og de to vidner. De havde været sammen hele weekenden. Hun var 21 år gammel dengang. Det var ikke en drukweekend. Om søndagen skulle de hjem. De kørte først hen til spejderhytten for at kælke. Kælken, hun kælkede på på uheldstidspunktet, har ét sæde, der er forhøjet cirka 30 cm. over jorden. Det er en børnekælke, der står på to ski og har et rat. Man sidder med fødderne på de to ski, der ikke kan dreje. Foran er der ligesom "forsnuden" på en ski, der kan dreje kælken. Sædet er beregnet til to. Hun mener ikke, der kan sidde tre voksne. Det er nok lidt under en meter langt.

De kælkede på den bakke, der fremgår af det fremlagte fotomateriale. De skiftedes til at kælke ned. Bakken er ikke så høj, nærmest en knold, så de skubbede hinanden lidt i gang. For enden af bakken gled man ud på græsarealen. Hun husker ikke, at de sad flere på kælken før end ved den sidste kælketur.

På den sidste tur stod de på toppen af bakken. Hun og [redacted] skulle køre ned sammen. Hun satte sig forrest, og [redacted] stillede sig bagved på skiene, idet han holdt hende på skulderne. Han skubbede kælken stille og roligt i gang. Mathies hoppede op på [redacted] da de var på vej ned af bakken, og de faldt ind i hende, så hun fik et kraftigt ryk fremad. Da de nåede foden af bakken, væltede hun ud til højre. Hun landede, så hun røg forover ud over rattet og blev vredet ud til højre. Hun landede på højre skulder og siden af hovedet. Hun oplevede det som om, de kørte med den fart, der var mulig. Det var en pludselig opbremsning. De gled ikke ud, som de havde gjort ved de andre ture. Hun fik ondt i nakken af styrtet.

Hun var ikke forberedt på, at [redacted] ville hoppe på [redacted] eller kælken. Hun husker ikke, at der var andre, der havde gjort noget tilsvarende. Hun har ikke været med på en tur med tre på kælken. Hun husker det ikke som om, at [redacted] skubbede dem. De væltede rundt.

Hun husker ikke, hvis kælke det var. De overnattede hos [redacted] forældre. Hun husker ikke, om de havde kælkene med derfra. Hun satte sig på kælken, og [redacted] skubbede den i gang. [redacted] sprang på i begyndelsen af bakken. De væltede ind over hende, og de væltede alle tre af kælken for enden af bakken. Det skete på et kort øjeblik.

Hun er usikker på hvor lang tid, en tur ned ad bakken normalt tog. Det kan godt have været 5-10 sekunder. Hun tør ikke sige, hvor hurtigt de kørte. Det var nødvendigt at skubbe kælken i gang for at få hastighed. Hun husker ikke, at der havde været situationer, hvor der var nogen, der sprang på kælkene oppe fra toppen af bakken.

Hun husker ikke præcist, hvornår hun første gang fortalte [redacted] at hun var kommet alvorligt til skade. Hun kan ikke sige, om det var ugen eller året efter. Hun ringede til ham før 2015, som hun husker det.

De havde ikke kælket fredag eller lørdag. Hun mener ikke, at hun tidligere havde kælket med de pågældende venner. Hun har kælket tidligere, herunder på den samme type kælk. Når man er to, sidder man tæt på kælken.

Hun havde aftalt med [redacted] at de skulle køre sammen. [redacted] havde ikke sagt noget om, at han ville køre med.

[redacted] har forklaret, at han og [redacted] havde været på spejderweekend sammen. Der var faldet sne om natten. Det var [redacted] der fandt på, at de skulle kælke. Det var [redacted] kælke. De sov hjemme hos hans forældre. Det var to forskellige kælke. Det ene var en flad plastik kælk. Den anden havde tre ski, rat og var lidt længere. Der kunne sagtens sidde en voksen på dem.

Sædet på kælken på ski var hævet 20-30 cm. over jorden, og sædet var 40 cm. langt. Han havde kælket på den i løbet af dagen, herunder sammen med andre. De skiftedes lidt frem og tilbage på de to kælke. Det var sjovest at sidde to på den høje kælk. Den anden kælk sad bare fast i sneen, når man var to på den. Man spurgte ikke om lov til at sidde to på kælken. Det var meget flydende. Han mener, han har siddet både foran og bag på kælken.

Han vurderer, at bakken er cirka 3 meter høj. De kælkede på alle sider af bakken, men mindst ad den side, hvor de gik op på bakken, for der var ikke så meget sne. Siden til højre var nok 30 grader stejl. Nedkørslen på den anden side var nok lidt stejlere – måske 40 grader. En nedkørsel tog 2-3 sekunder. Det var svært at få fart på for at komme længere ud end bakkens afslutning, hvor den fladede ud. De kom maksimalt 10 meter ud fra bakken, men det var kun, hvis de sad alene på kælken.

På selve kælketuren satte [redacted] og [redacted] sig på kælken. [redacted] skubbede den i gang, men fik den ikke rigtig i gang. [redacted] havde sat af og havde sat sig på kælken. Han kunne se, at der var 10 cm. plads tilbage på sædet, så han syntes, det kunne være sjovt at sætte sig der. Han trådte op på den ene ski og kom på kælken. Da var kælken stadig på toppen af bakken.

De drejede ud til siden – vist for enden af bakken – og så tumlede de alle af. Han slog sig ikke, for det var blød sne. Han vil tro, at kælken kørte langsomt, jo flere de var på. Det var ny tøsne. [redacted] tog sig til nakken og sagde, at det gjorde ondt, hvorefter de stoppede med at kælke, men de gjorde ikke mere ved det. De havde alligevel kælket i en times tid.

Efter kælkebakken, tog de hjem hver til sig. Han snakkede ikke med [redacted] i de følgende dage. Han hørte først fra [redacted] at hun var kommet mere alvorligt til skade, da hun ringede efter 1½ år og sagde, at hun mente, det var hans skyld som den senest ankomne på kælken. Hun ville gerne have, han erklærede sig erstatningsansvarlig, så hun kunne få nogle penge udbetalt til fysioterapeut, og hans forsikring ville så dække. Dengang havde han tegnet studenterforsikring gennem FADL i Codan, men på grund af forskellige forhold var han uden forsikringsdækning netop på uheldstidspunktet. Hun sagde ikke noget om, hvorfor hun først ringede efter 1½ år. Næste gang han hørte til sagen, var da han fik et brev fra [redacted] advokat.

På lægestudiet havde de ikke lært om kælkeskader. Han gik dengang på første år, hvor de primært havde anatomi.

Han husker ikke, at han og [redacted] faldt ind over [redacted] kun at de alle tre faldt af mod højre, mens kælken drejede mod venstre. Han husker ikke, om han landede på nogen af de andre.

Han havde ikke kælket på den pågældende kælk forud for dagen for uheldet. Han sagde ikke, at han ville sætte sig på kælken, før han gjorde det på den

sidste tur. Det var første situation, hvor de ville være tre på kælken. Der havde været andre situationer, hvor de var tumlet af kælken, da den nåede bakkens slutning.

■■■■ har forklaret, at han omkring ulykkestidspunktet deltog i en gensynsweekend med ■■■■ og ■■■■. Der faldt sne om natten til søndag, så de ville ud at kælke på bakken ved spejderhytten i Søndersø. Det var ikke en lang bakke. Det er den bakke, der fremgår af det fremlagte fotomateriale. De kælkede på en plastik-bobslæde og en kælk.

Han og ■■■■ ville kælke på kælken til sidst. Han skulle sidde bagerst. Der var dårligt nok plads til to. De skulle til at sætte i gang. ■■■■ ville med og hoppede på. Han kunne mærke kropsvægten mod sin skulder. Han nåede at rykke sig lidt til siden med sin kropsvægt. Det gjorde ■■■■ ikke, så ■■■■ faldt ned mod hende, og så gik det galt. De væltede af kælken på toppen af bakken. Han husker ikke, om de skulle til at sætte i gang, eller om de lige var sat i gang. ■■■■ fik ■■■■ vægt ned over sig. Hun sagde, at hun havde fået slag på ben, ryg og nakke. Lene holdt op med at kælke, men de andre fortsatte lidt derefter.

Han husker ikke, om de tidligere havde været tre på kælken. Den er kun lavet til én person.

Bakken var cirka fire meter bred. De kælkede, hvor bakken var stejl, for at få mere fart på. Man skulle sparke kælken lidt i gang, men det gik ikke så stærkt, at man "skulle holde på hat og briller". Turen tog cirka 30 sekunder, for man fortsatte på det flade stykke. Det tog maksimalt 10 sekunder på selve bakken. Han var med til, at de kælkede to personer på kælken flere gange. Underlaget var fint, og han anså det ikke for farligt. Når de var flere, sad de begge ned og satte fart på med hænderne. Han tænkte ikke dengang over, at det kunne være farligt.

Han husker ikke, om ■■■■ tilkendegav mundtligt, at han ville sætte sig på kælken, eller om de sagde, at han skulle køre med.

■■■■ har forklaret, at han i december 2010 var ude at kælke med tre spejdder venner. Han husker ikke, hvem der fik ideen til, at de skulle ud at kælke. De tog hans forældres kælke – vist to kælke. Der var vist flere kælke på gården, men de tog kun to med. Han husker ikke, hvem der besluttede, hvor mange de skulle have med.

Den ene kælk var en gammel klassisk kælk på skinner, og den anden var en nyere, man kunne styre. Den havde ski under og rat. Den var ikke stor. Den var vel hævet 30-40 cm. over jorden, og sædet var vel så langt, at man godt kunne sidde to, hvis man rykkede lidt sammen.

Kælkebakken var vel 5-8 meter høj på det højeste. De kælkede ned ad den

flade side i roligt tempo, men også af de stejle side, hvor de fik rimeligt meget fart på. Det kan godt passe, at de kælkede i cirka en time. Han vil tro, at han højst sandsynligt var med til, at de kælkede flere på kælken. Det plejede de at gøre, men han har ikke nogen erindring om det. De andre har formentlig også kælket to på kælken.

Den tur, hvor [redacted] væltede og slog sig, så han ikke. Han blev ikke på dagen opmærksom på, at [redacted] var kommet til skade. Han har mødt [redacted] nogle gange efterfølgende i spejdersammenhænge. Han fik første gang at vide, at [redacted] var kommet til skade, fra [redacted]. Det var vel 2-3 år efter kælketuren.

Han mener, kælken var lavet til børn. Man kunne godt sidde to på kælken. Han vil ikke mene, der var plads til to voksne på kælken.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren i BS [redacted] har i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 3. juli 2019 gjort gældende, at

- "- at sagsøgte har handlet uagtsomt ved den 02.12.2012 uden forudgående varsel at hoppe op bag på en kælk, der var i bevægelse ned af en kælkebakke og på hvilken kælk sagsøger og [redacted] befandt sig,
- at kælken, som følge af sagsøgtes handling, væltede, hvorved sagsøger faldt over mod højre side og i faldet fik et kraftigt ryk i nakken,
 - at det for en voksen person vil være påregneligt, at sagsøgtes handling kunne medføre skade på de to personer, der befandt sig på kælken, da sagsøgte hoppede op bag på kælken der var i bevægelse,
 - at det særligt for sagsøgte, som medicinstuderende, har været påregneligt, at sagsøgtes handling kunne forvolde skade på personerne på kælken, herunder sagsøger,
 - at sagsøgtes adfærd på skadestidspunktet i en sådan grad afviger fra et sædvanligt forventeligt adfærdsmønster for en voksen person, at der er tale om en culpøs handling,
 - at sagsøgte derfor er erstatningsansvarlig overfor sagsøger for den persons skade, der er pådraget sagsøger ved kælkeulykken d. 02.12.2012. "

Sagsøgeren i BS [redacted] Kommune, har i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 31. juli 2019 gjort gældende, at

- at sagsøgte har handlet uagtsomt den 2. december 2012
- at handlingen var påregnelig og kunne medføre skade
- at det bestrides, at der har været nogen accept fra skadelidte
- at erstatningsansvarslovens § 24 ikke kommer i anvendelse

Sagsøgte, [redacted] har i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 16. juli 2019 i begge sager gjort følgende gældende:

"

Det bestrides, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende.

Det bestrides herunder for det første, at forløbet den 2. december 2012 var som beskrevet i [REDACTED] stævning og påstandsdokument.

Det bestrides dernæst, at det passerede – uanset hvilken version af forløbet, der lægges til grund – er ansvarspådragende.

Ad det faktiske hændelsesforløb

[REDACTED] stævning og påstandsdokument giver et uunderbygget og overdrevent voldsomt billede af det passerede.

Det er således ikke en korrekt beskrivelse, når det i stævning og svarskrift anføres, at [REDACTED] "uden forudgående varsel" hoppede op bag på en kælk.

Forløbet var efter sagsøgtes opfattelse rettelig det, at fire venner kælkede sammen, og i den forbindelse i flere tilfælde "løb hinanden i gang", ligesom alle fire kælkede sammen i forskellige konstellationer.

Det var under én af disse – for dagen sædvanlige – kælketure, at [REDACTED] og [REDACTED] vältede.

Det bemærkes hertil supplerende, at hændelsen, som det fremgår af bilag A og B, skete på en bakke med begrænset højde og hældning.

Ad ansvarsgrundlaget

Det bestrides, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende.

Ulykken skete, da sagsøger, sagsøgte og 2 fælles venner kælkede. Alle deltog frivilligt i aktiviteten, og der er ikke beskrevet, ensidige dokumenteret adfærd, som adskiller sig fra almindelig "kælke-aktivitet".

Der ifaldes ved sådanne skader alene ansvar, hvis handlingen ligger væsentligt udenfor, hvad der kunne påregnes inden for den pågældende aktivitet.

Det gøres gældende, at sagsøgtes handling ikke har været culpøs, og at den utvivlsomt ikke har haft en sådan karakter, at den faldt uden for det handlingsmønster, som er forbundet med at kælke flere sammen (på få kælke), og som alle deltagere derfor accepterede.

Det bemærkes for fuldstændighedens skyld, at sagsøgers uddannelsesmæssige forhold (han var på uheldstidspunktet nyligt startet på lægestudiet) er uden relevans for erstatningsvurderingen.

Sagsøgte er uden forsikringsdækning. Skulle retten derfor på trods af det ovenfor anførte finde, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende, må erstatningspligten bortfalde eller dog lempes, jf. erstatningsansvarslovens § 24. Der henvises til støtte herfor til det ovenfor anførte om karakteren af de foretagne handlinger."

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter de afgivne forklaringer, lægger retten grund, at de fire spejdervenner i en periode havde kælket på de to kælke, og at i hvert fald en del af disse ture blev gennemført med to personer på navnlig den kælk, hvorfra uheldet skete, uagtet at kælken efter forklaringerne ikke var designet til to voksne passagerer.

Ved vurderingen af, om [REDACTED] har pådraget sig et ansvar for de skader, som [REDACTED] pådrog sig under den fælles kælketur den 2. december 2012, kan det imidlertid ikke efter de afgivne forklaringer fastlægges entydigt, om [REDACTED] forsøgte at komme med på kælketuren som den tredje passager på toppen af bakken eller undervejs på bakken, eller om kælken væltede på toppen af bakken, for enden af bakken eller efter at være kørt ud på det flade stykke. Endelig har [REDACTED] forklaret, at han og [REDACTED] kan have inviteret [REDACTED] til køre med på nedfarten.

På baggrund af de divergerende forklaringer, som formentlig skyldes den siden uheldet forløbne tid, kan det ikke lægges til grund, at [REDACTED] er ansvarlig for uheldet, eller at hans handlinger lå uden for rammerne af det, der generelt kunne forventes i legen mellem de unge mennesker, der alle havde accepteret, at kælken blev benyttet på en måde, som ikke var begrænset til den efter kælkens design tilsigtede brug.

Herefter frifindes [REDACTED] for de af [REDACTED] og [REDACTED] Kommune nedlagte påstande.

Efter rettens bevisvurdering, har [REDACTED] i det hele fået medhold i de nedlagte frifindelsespåstande. [REDACTED] har fri proces, og statskassen skal derfor tillægges sagsomkostninger. Retten har ved fastsættelsen af sagsomkostninger lagt vægt på den af henholdsvis sagsøger [REDACTED] angivelse af sagens værdi til 574.750 kr. (BS [REDACTED]) og den af [REDACTED] Kommune angivelse af sagens værdi til 88.892 kr. [REDACTED] samt sagens omfang og forløb, herunder af der i sagerne BS [REDACTED] har været afholdt tre telefonmøder og i BS [REDACTED] ét telefonmøde, at sagerne har været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og

Retslægerrådet, at der i sagen er afsagt kendelser omkring flere forberedende spørgsmål, herunder spørgsmålet om udeladelse af cpr-numre, at sagerne er afgjort efter delhovedforhandling, men også at der til delhovedforhandlingen var afsat en hel retsdag. Herefter finder retten, at sagsomkostningerne til dækning af rimelige omkostninger til advokatbistand skal sættes til 120.000 kr. inklusiv moms, jf. i det hele retsplejelovens § 332, stk. 1, 1. pkt.. Af dette beløb skal [REDACTED] dække 88.000 kr. inklusiv oms, og [REDACTED] Kommune 32.000 kr. inklusiv moms. Efter indholdet af den af [REDACTED] afgivne forklaring, finder retten ikke, at der er grundlag for, at lande nogen af sagsøgerne afholde denne udgift.

Thi kendes for ret:

[REDACTED] frifindes for de af [REDACTED] og [REDACTED] Kommune nedlagte påstande.

[REDACTED] skal i sagsomkostninger til statskassen inden 14 dage betale 88.000 kr.

[REDACTED] Kommune skal i sagsomkostninger til statskassen inden 14 dage betale 32.000 kr.

Anette Fogh

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aarhus , den 18. september 2019.

Pia Egedahl Jensen, kontorfuldmægtig